

صدیقی:

طالبان از نیت نیک دولت و مردم سوءاستفاده کرده اند

اطلاعات روز: صدیق صدیقی، سخن گوی ارگ ریاست جمهوری کشور می گوید که طالبان از نیت نیک و صادقانه دولت و مردم افغانستان سوءاستفاده کرده و حملات شان در...

صفحه ۲

رئیس جمهور ایران در دیدار با عبدالله:

از صلح افغانستان با حفظ دستاوردها حمایت می کنیم

صفحه ۲

مقامات افغانستان

طرفدار چه اند؟ | طنز

صفحه ۳

یادداشت روز

درماندگی سرباز

نیروهای امنیتی افغانستان روزهای دشواری را پشت سر می گذارند. در هر گوشه ای از افغانستان جنگ جریان دارد. به رغم ایستادگی نیروهای امنیتی افغانستان، طالبان قدرت مندتر از گذشته در میدان جنگ حضور دارند. رقم تلفات نیروهای امنیتی درشت و روزافزون است. این وضعیتی است که رهبری نظامی افغانستان آن را انکار نمی کند. اما نگرانی این است که تا چه زمانی نیروهای امنیتی افغانستان می توانند با ادامه ای این وضعیت دست بالا را در میدان جنگ حفظ کنند. طالبان این روزها چه از طریق جنگ و با پروپاگاندا تلاش می کنند که واقعیت جنگ را در افغانستان به نفع خود تغییر دهند. تا کنون واقعیت جنگ در افغانستان این است که نیروهای امنیتی افغانستان در میدان جنگ دست بالاتری دارند. البته این واقعیت به قیمت خون و فداکاری هزاران سرباز به دست آمده است. زمانی که نیروهای افغانستان به تنهایی عهده دار تأمین امنیت در سراسر کشور شدند، مهم ترین نگرانی این بود که از پس این مسئولیت برنیایند. اما نیروهای امنیتی افغانستان به رغم شرایط طاقت فرسا تا کنون از پس این مسئولیت برآمده و بار سنگین جنگ را متحمل شده است...

۲

هشدار خلیل زاد به طالبان: تشدید حملات برای امتیاز گیری در میز مذاکره خطرناک است

۲

عبدالله در تهران:

تشدید جنگ در جریان مذاکرات صلح غیرقابل قبول است

اطلاعات روز: عبدالله عبدالله، رئیس شورای عالی مصالحه ملی می گوید که تشدید جنگ در حالی که مذاکرات صلح در دوحه، پایتخت قطر جریان دارد، غیرقابل قبول است. آقای عبدالله که در یک سفر رسمی در ایران به سر می برد، این اظهارات را | صفحه ۲

ترجمه

آیا رقبای دیرینه می توانند در برابر دشمن مشترک متحد شوند؟

صفحه ۳

گفتگو

«ناامنی فرصت پیشرفت را از زنان گرفته است»

گفتوگویی شبکه جامعه مدنی و حقوق بشر با اسما صاحبزاده، استاد دانشگاه در بغلان

ناراضی است؛ زیرا به گفته ای او اکنون نیز مسائلی از جمله ناامنی مانعی برای تحصیل و پیشرفت زنان به شمار می رود. اسما صاحبزاده، استاد یکی از...

از دوران مکتبش می گوید، از این که همیشه آرزو داشته مکتبی که در آن درس می خواند، ساختمان داشته باشد. حتی حالا که تا یک مقطع عالی تحصیلی درس خوانده، از شرایط تحصیلی زنان در محل زندگی اش

صفحه ۵

مایک پمپئو:

هر شخص حقیقی یا حقوقی که با ایران تجارت اسلحه داشته باشد تحریم می شود

اوکراین:

عقب نمی نشینیم، باید روشن شود شلیک به هوایما خطای انسانی بود یا اشتباه سیستم اطلاعات روز: دور دوم مذاکرات ایران و اوکراین درباره شلیک موشک های...

چهره های جدید در ال کلاسیکوی ابتدای فصل

گزارش

اصلاحات در «قلب فساد»؛ از صرفه جویی میلیونی تا بازداشت صدها پولیس متهم به فساد

بارها اتهام های جدی فساد در سطوح رهبری وزارت داخله تا پایین ترین سطح مطرح شده است. بلندترین مقام که وزارت داخله را متهم به فساد گسترده کرده، رئیس جمهور غنی است. آقای غنی گفته بود وزارت داخله قلب فساد است. با این حال، وزارت داخله اعلام کرده است که از حدود ۱۸ ماه به این سو، اصلاحات جدی در ساختار و فسادزدایی در این وزارت اعمال شده است. این اصلاحات شامل اصلاح ساختاری، بازداشت کارمندان ملکی و نظامی بلندرتبه و پایین رتبه که به فساد متهم اند و جلوگیری از ضیاع منابع می شود. اصلاحات در ساختار جنرال محمد داوود حساس، رئیس امنیت داخلی وزارت داخله دیروز...

۳

MARK
TRAVEL & TOURS

شرکت سیاحتی مارک

Our Services:

- National and International E-Ticketing Facility
- Holiday Packages
- Group Discounted Air Fares
- Worldwide Hotel Reservation
- Travel Insurance services
- Hajj Umrah Services
- 7/24 Helpline

خدمات ما:

- تکت های داخلی و خارجی
- بسته های سیاحتی
- تخفیف ویژه برای سفر های گروهی
- رزرویشن هتل در تمام نقاط جهان
- بیمه سفر
- خدمات حج و عمره
- ۲۴/۷ ساعت خدمات

+93 (0) 766 92 92 92 | +93 (0) 786 66 62 66 | info@marktravel.af | Facebook/Mark.Travels | Ansari Square, Shar-e New Kabul/Afghanistan

ادامه‌یادداشت‌روز

سربازان ما که در صفوف نیروهای امنیتی شب و روز برای دفاع از کشور می‌جنگند، از هیچ فداکاری دریغ نمی‌کنند. آن‌ها با کمترین امکانات مأموریت‌شان را انجام می‌دهند. گفته‌های سربازان زخمی در محاصره طالبان به خوبی شاهد این مدعا است. فرماندهی که با گذشت چهار روز از حمله، هیچ کمکی دریافت نکرده، در یک‌قدمی مرگ و هم‌زمان زخمی دم مرگ در ویدیویی می‌گوید: «ما اب و نان نداریم، اما روحیه جنگ در برابر دشمن را داریم.» در کنار این فداکاری واقعیت دیگر، بی‌تفاوتی و بی‌خبری رهبری نظامی به وضعیت نیروهای امنیتی در میدان جنگ است. وقتی سربازی در میدان جنگ راهی جز شبکه‌های اجتماعی برای کمک‌خواستن و جلب توجه ندارد، معنایش این است که رهبری دست‌نهاد امنیتی از وضعیت نظامیان در میدان جنگ آگاه نیست. اگر غیر از این است چرا سربازی از میدان جنگ ناگزیر می‌شود دست به دامن شبکه‌های اجتماعی می‌شود. این سهل‌انگاری مسئولان امور دفاعی کشور را می‌رساند؛ زیرا پس از انتشار گسترده‌ی ویدیوی شکایت سربازان زخمی و گریمانده در شبکه‌های اجتماعی، وزارت دفاع می‌تواند در کمتر از ۲۴ ساعت به وضعیت رسیدگی کند، چرا چهار روز درماندگی سرباز را نمی‌بیند و اقدام نمی‌کند؟

واقعیت این است که سربازانی که ویدیوی شبکه‌های اجتماعی بازتاب گسترده‌ی یافت، خوشبخت بودند. اولین باری نیست که از عدم پشتیبانی زمینی و هوایی از نیروهای امنیتی افغانستان و گریمانده در محاصره دشمن شکایت وجود دارند. بارها شکایت شده‌اند که در حالت اضطرار به تکرار سربازان گریمانده در جنگ درخواست کمک کرده‌اند، ولی کسی صدای آن‌ها را نشنیده و در مواردی این امر فاجعه انسانی خلق کرده است. ضعف مدیریت و فساد در نهادهای امنیتی افغانستان را کسی نمی‌تواند انکار کند. این واقعیتی است که بارها از سوی نهادهای ناظر بیرون و داخلی گزارش شده است. این دو مشکل برجسته منجر به این شده که در تمام جنگ‌ها هماهنگی نیروهای در سطوح استراتژیک، تاکتیکی و عملیاتی از بین برود و جای مدیریت جنگ را دخالت‌های سیاسی و حتا برخورد‌های سیاسی با امور دفاعی و امنیتی بگیرد.

نیروهای امنیتی افغانستان با امکانات اندک، اما روحیه خوب تا کنون بار جنگ را بر دوش کشیده‌اند. اما ضعف مدیریت، فساد و سهل‌انگاری رهبری نظامی کشور می‌تواند سربازان بیشتری را به کام مرگ بفرستد. وقتی نیروهای امنیتی در میدان جنگ ناگزیر دست به دامن شبکه‌های اجتماعی می‌شود و رهبری نیروهای امنیتی از طریق رسمی به درخواست آن‌ها پاسخ نمی‌دهد، در میدان جنگ روحیهی سربازان تضعیف می‌شود و اعتماد به حکومت کاهش می‌یابد. نیروهای امنیتی افغانستان آخرین سنگر و تکیه‌گاه جمهوری اسلامی افغانستان‌اند. همزمان با مذاکرات صلح در قطر و میدان گرم جنگ در افغانستان، هرگونه بی‌تفاوتی و کوتاهی در حمایت از نیروهای امنیتی هم از نظر سیاسی و هم از نظر امنیتی می‌تواند پیامد جبران‌ناپذیری برای افغانستان داشته باشد.

با شعار نمی‌توان وضعیت در میدان‌های جنگ را بهبود و روحیه نیروهای رزمی را قوی نگهداشت. حدود دو سال پیش وقتی وزیر دفاع آغاز به کار کرد، شعار «سر می‌دهیم، سنگر نمی‌دهیم» را به «سر می‌زنیم و سنگر می‌گیریم» تغییر داد. اما در عمل هرچند سربازان خط مقدم جنگ از هیچ فداکاری دریغ نکردند، اما هرگز وضعیت رهبری جنگ بهبود نیافت و شکایت دومادر از سهل‌انگاری و کوتاهی به حمایت و کمک از نیروهای امنیتی در میدان جنگ وجود دارد. با ادامه این وضعیت شاید بیشتر نیروهای امنیتی هم سر بدهد و هم سنگر.

ادامه‌یادداشت‌روز

اطلاعات روز: زلمی خلیل‌زاد، نماینده‌ی ویژهی امریکا برای صلح افغانستان می‌گوید که تشدید حملات به‌خاطر امتیازگیری در میز مذاکره «بسیار خطرناک» است. او میزان خشونت‌ها در افغانستان را به‌صورت عمومی «بلند» و «اندوهیار» توصیف کرده است. آقای خلیل‌زاد بااماد دیروز (دوشنبه، ۲۸ میزان) در رشته‌توییتی همچنان گفته است که استفاده از روش افزایش خشونت‌ها به روند صلح آسیب زده و در نهایت تکرار محاسبات نادرست گذشته‌ی «هربان افغان» می‌شود. به گفته‌ی خلیل‌زاد، ادامه‌ی میزان بلند

هشدار خلیل‌زاد به طالبان:

تشدید حملات برای امتیازگیری در میز مذاکره خطرناک است

خشونت‌ها می‌تواند روند صلح، توافق‌نامه‌ی دوحه و این درک بنیادی که هیچ راه حل نظامی برای جنگ افغانستان وجود ندارد، را تهدید کند. خلیل‌زاد تأکید کرده است با وجودی که اخیرا در مورد کاهش خشونت‌ها در کشور توافق شده بود، اما همچنان میزان خشونت‌ها «اندوهیار» است و «ترازیدی غور» آخرین نمونه‌ای است که در آن شمار زیادی از افغان‌ها جان‌شان را از دست دادند. نماینده‌ی ویژه‌امریکا برای صلح افغانستان افزوده است که کاهش خشونت‌ها در محراق توافق‌نامه‌ی دوحه قرار داشت و به تازگی نیز طرفین مجددا تعهد سپرده‌اند

عبدالله در تهران:

تشدید جنگ در جریان مذاکرات صلح غیرقابل قبول است

مطرح کرده است. او همچنان در این نشست گفته است که سفر او به ایران به‌خاطر درک نقش موثر ایران در صلح افغانستان و جلب حمایت این کشور از روند صلح است. او تأکید کرده است که تأکید مقام‌های ارشد ایرانی در دیدار با او بر موفقیت صلح پایدار به رهبری و مدیریت افغان‌ها، برجسته بوده است.

رئیس شورای عالی مصالحه ملی با اشاره به روابط خوب – تهران در چهار دهه‌ی پسین، همچنان گفته است که حمایت ایران از روند صلح به رهبری و مدیریت افغانستان بااهمیت است.

او در عین حال گفته است که گسترش هرچه بیشتر روابط میان افغانستان و ایران به نفع هر دو کشور و منطقه است. به گفته‌ی او، تلاش‌ها برای نهایی‌سازی سند جامع مناسبات دو کشور پیشرفت داشته و به‌زودی نشست کمیسیون مشترک در کابل برگزار خواهد شد. از سوی هم، آقای عبدالله گفته است که در دیدار با مقام‌های ایرانی درباره‌ی رفع چالش‌های مهاجران افغانستان در ایران بحث و گفت‌وگو کرده است. او این

صدیقی:

طالبان از نیت نیک دولت و مردم سوءاستفاده کرده‌اند

نگرفته است، اما دولت این گروه را مسئول دانسته است.

صدیقی نوشته است که دولت جمهوری اسلامی افغانستان و مردم بزرگ‌ترین تصمیم را مبنی بر رهایی شش‌هزار و ۱۰۰ زندانی خطرناک طالبان به‌خاطر

تسریع روند صلح گرفتند درحالی که هیچ روند صلحی در جهان شاهد چنین اقدامی نبوده است. به گفته‌ی صدیقی، حملات اخیر طالبان در هلمند و غور نشان می‌دهد که این گروه ضمن سوءاستفاده از نیت نیک دولت

رئیس‌جمهور ایران در دیدار با عبدالله:

از صلح افغانستان با حفظ دستاوردها حمایت می‌کنیم

آقای عبدالله در این دیدار در مورد آخرین پیش‌رف‌ها در تلاش‌های صلح، مذاکرات بین‌الافغانی دوحه و سفرهای منطقه‌ای خود برای جلب حمایت از صلح افغانستان صحبت کرده است.

او همچنان با ابراز قدردانی از میزبانی ایران از مهاجران افغان گفته است که از برنامه‌های قانونی‌مندسازی و رفت‌وآمد قانونی میان دو کشور حمایت می‌کند.

رئیس شورای عالی صلح کشور در ادامه با حمایت از عملی‌شدن برنامه‌های اقتصادی میان ایران و افغانستان تأکید کرده است که صلح در افغانستان می‌تواند زمینه‌ی همکاری‌های بیشتر منطقه‌ای میان دو کشور را فراهم سازد.

رئیس‌جمهوری ایران نیز در صحبت‌های خود خواهان عملی‌شدن برنامه‌ها و طرح‌های اقتصادی مشترک میان ایران و افغانستان شده است.

گفتنی است که عبدالله در ادامه‌ی سفرهای منطقه‌ای خود دو روز پیش در راس یک هیأت

اصلاحات در «قلب فساد»؛

از صرفه‌جویی میلیونی تا بازداشت

صدها پولیس مٓتم به فساد

لطیفعلی‌سلطانی
گزارشگر

بارها اتهام‌های جدی فساد در سطوح رهبری وزارت داخله تا پایین‌ترین سطح مطرح شده است. بلندترین مقام که وزارت داخله را متهم به فساد گسترده کرده، رئیس‌جمهور غنی است. آقای غنی گفته بود وزارت داخله قلب فساد است. با این حال، وزارت داخله اعلام کرده است که از حدود ۱۸ ماه به این سو، اصلاحات جدی در ساختار و فسادزایی در این وزارت اعمال شده است. این اصلاحات شامل اصلاح ساختاری، بازداشت کارمندان ملکی و نظامی بلندرتبه و پایین‌رتبه که به فساد متهم‌اند و خشونت‌های طالبان در بخش‌های مختلف کشور افزایش یافته است.

در آخرین مورد دو روز پیش یک مٓتر بمب‌گذاری‌شده در مرکز غور منفجر شد که در نتیجه‌ی آن بیش از ده نفر کشته و بیش از ۱۵۰ نفر دیگر زخمی شدند. هیچ گروهی تا کنون مسئولیت این حمله را بر عهده نگرفته، اما دولت افغانستان طالبان را مسئول آن دانسته است.

اصراحت در ساختار

جنرال محمدداود حساس، رئیس امنیت داخلی وزارت داخله دیروز (دوشنبه، ۲۸ میزان) در یک کنفرانس مطبوعاتی گفت در نتیجه‌ی تلاش‌های معطوف به اصلاح سیستم و فسادزایی از وزارت داخله که از حدود ۱۸ ماه به این‌سو جریان دارد، اصلاحات جدی به میان آمده است. به گفته‌ی آقای حساس یکی از این اصلاحات،

برای تأمین بخش اعشای پولیس، دو نیم میلیارد افغانی کمبود می‌شد.

همچنان به گفته‌ی آقای حساس، انتظار می‌رود که در سال مالی ۱۳۹۹، ۲۲ میلیون لیتر تیل صرفه‌جویی شود: «پیش‌بینی ما طوری است که تا ختم سال مالی جاری (پیش‌بینی ما طوری است که تا ختم سال مالی جاری) ۲۸ میلیون لیتر تیل خواهد رسید.» در بخش مهمات هم به گفته‌ی آقای حساس، در سال ۱۳۹۸ نسبت به ۱۳۹۷، حدود ۲۱ میلیون فیر مهمات مختلف‌انوع صرفه‌جویی شده است: «در سال ۹۹ در ادامه‌ی اصلاحات ۱۰ میلیون دیگر هم صرفه‌جویی شده است. این در حالی است که شدت جنگ در این دو سال نسبت به سال‌های قبل از آن فوق‌العاده زیاد بوده است.این روند در حال تحکیم و تقویت است.»

بازداشت منسوبین پولیس به اتهام فساد و ارتکاب جرایم آقای حساس همچنان گفت که در سال‌های مالی ۱۳۹۸ و ۱۳۹۹ در مجموع دوهزار و ۳۹۲ تن از منسوبین پولیس و یک بخش از کارمندان ملکی وزارت داخله که در تبنانی با پولیس مرتکب جرم شده بودند، بازداشت شده‌اند. از این میان یک‌هزار و ۳۳۲ تن به اتهام فساد، ۸۶ تن به اتهام قتل، ۳۳ تن به اتهام سرقت، ۱۵۲ تن به جرم مجروحیت و ۳۱ تن به جرم زنا و لواط بازداشت شده‌اند. آقای حساس گفت که پرونده‌های این متهمان پس از طی مراحل به نهادهای عدلی و قضایی فرستاده شد.

همچنان به گفته‌ی آقای حساس، در سال‌های ۱۳۹۵ تا ۱۳۹۷ حکم‌های بازداشت برخی از منسوبین پولیس به اتهام دست‌داشتن در جرایم از سوی دادستانی صادر شده بود که از آن میان ۱۵۱ نفر آنان بازداشت شده‌اند. همچنان به گفته‌ی او ۶۴۸ منسوب خیالی پولیس هم اخراج شده‌اند.

همین ترتیب به گفته‌ی آقای حساس اختلاس‌های متعددی تثبیت شد که پرونده‌های‌شان پس از تحقیقات واقع هر سه نهاد تقریبا کار مشابهی را انجام می‌دادند، غیرمنطقی بود: «بخش مبارزه با تروریسم از تشکیل

خارج شد و در عوض ریاست جدیدی را تحت عنوان «ریاست امنیت داخلی» ایجاد شد.» به گفته‌ی آقای

حساس ریاست جدید روی سه مورد که عبارت‌اند از مبارزه با فساد در صفوف پولیس، جلوگیری از نفوذی‌های «دشمن» و سازمان‌های استخباراتی تمرکز کرده است. اما بنا بر نبود شواهد و دلایل کافی، از ساحات فعال گروه‌های تروریستی بازداشت شده‌اند. همچنان به گفته‌ی او ۸۰ نفر دیگر هم به ظن دست‌داشتن با دشمن اما بنا بر نبود شواهد و دلایل کافی، از ساحات فعال در ساحات غیرفعال (جاهای که دسترسی به سلاح و مهمات و دیپو اسناد محرم نباشد) تبدیل شده‌اند. در ادامه او گفت که ۱۰۳ تن دیگر از وظیفه برکنار نده‌اند: «وقتی که آن‌ها مشکوک تثبیت شدند اما در عین حال اسناد کافی برای این‌که آنان را به دستگاه عدلی و قضایی معرفی کنیم، وجود نداشت. بنابراین آنان را از صفوف

گزارشگر

سه‌شنبه ۲۹ میزان ۱۳۹۹ | سال نهم | شماره ۲۰۰۷ | **اطلاعات‌روز** — ۳۳

پولیس منفک کردیم.»

آقای حساس اضافه کرد که برای مبارزه‌ی قاطعانه با فساد شیوه‌ی تفتیش و رسیدگی به قضیه‌های فساد نیز تغییر کرده است. طوری که به گفته‌ی او هیأتی متشکل از نمایندگان ریاست امنیت داخلی، ریاست عمومی تفتیش و ریاست عمومی مبارزه با جرایم تشکیل می‌شود و قضیه‌های فساد منسوبین پولیس را بررسی می‌کنند: «تغییر در شیوه به این ترتیب است: تیم‌ها می‌روند و وقتی کیس فساد را تثبیت می‌کنند، از عاملین جرمی در خود محل بازجویی می‌کنند و در اسرع وقت آنان را با دوسیه‌های‌شان به سارنالی‌ها می‌فرستند. نتایج بسیار مؤثر داشته است.»

تشکیل بخش ضد جاسوسی

جنرال حساس همچنان گفت که به‌تازگی یک ساختار جدید در وزارت داخله ایجاد شده است که از نفوذ سازمان‌های استخباراتی در صفوف پولیس جلوگیری می‌کند: «سطح تأثیرپذیری‌ها از عوامل جاسوسی سازمان‌های خارجی پایین آمده است. البته این بخش حساس است و نمی‌توانم بیشتر از آن معلومات ارایه کنم.»

جلوگیری از استفاده‌ی سوء از پولیس و وسایط پولیس رئیس امنیت داخلی وزارت داخله گفت که بنا بر حکم صریح وزیر کمسیون‌هایی برای جمع‌آوری سلاح و مهمات و پرسونل خدمتی پولیس که در حال حاضر خارج از چوکات پولیس فعالیت می‌کنند، تشکیل شده

است. به گفته‌ی آقای حساس، در فاصله یک ماه این کمسیون‌ها توانسته ۲۰۳ میل سلاح مختلف‌انوع، ۱۶۱ عراد ه وسایط پولیس و حدود ۳۰۰ تن از منسوبین پولیس را که پیش افراد خارج از تشکیلات پولیس بود جمع‌آوری کنند و به قطعات مربوطه‌شان بفرستند: «در جریان این اقدامات طی عملیات‌های جداگانه ۵۰۸ میل سلاح، ۳۵ هزار مهمات، حدود ۳۰۰ حلقه ماین مختلف‌انوع و وسایطی را که به‌منظور بمب‌گذاری از آنان استفاده می‌شد نیز به‌دست آوردیم.»

همچنان ۱۸ عراد از وسایط پولیس که پنهان شده بود نیز در نتیجه‌ی این عملیات‌ها دوباره به‌دست آمده است. وزارت داخله در حالی از اصلاحات تازه‌اش پرده برداشته است که امنیت در شهرهای کشور به‌ویژه در کابل بدتر از پیش شده است. در این روزها شهروندان کابل از از شدت جرایم جنایی به ستوه آمده‌اند. باشندگان کشور کم‌کاری، غفلت و تبنانی پولیس با مجرمان را یکی از عوامل جدی افزایش جرایم جنایی و ناسمی در شهرها می‌خوانند و خواهان اصلاحات جدی در ساختار و تشکیلات پولیس هستند.

طنز

ریشه آدم را منجمد می‌کند، بی‌ریسگی به مثابه‌ی راهبانی است. یک سلام عسکری به بی‌ریشه‌های افغانستان.

حامد کرزی: من طرفدار خرم صیب هستم. آدمی چالشی است، هم کتاب می‌نویسد هم کتاب را نابود می‌کند. هم آدم فقیه است هم خود را به نفه‌ی می‌زند. دلش خوش باشد یک گاو را می‌خورد، خلخش تنگ باشد یک دانه عدس او را قبض می‌کند. من طرفدار صلح هستم، صلحی که سرتاسری و بدست افغان‌ها باشد و بالاخره من طرفدار صلحی هستم که نمی‌آید.

داکتر قفلی: من طرفدار زنان و دختران محروم و معصوم این سرزمینم.

داود سلطان‌زوی: هم کتاب می‌نویسد هم کتاب را نابود تنها کسی که در قفبای هواکنس و شهرک گلستان چیزی نگفت و چیزی نپرسید، همین استاد دانش بود. بخدا چنین انسان نجیب در کل زمین پیدا نمی‌شود.

طنز

جنگی بی‌جا شدند. طبق آمار جنگ‌های محلی در هلمند، بیش از ۳۰۰ جنگ‌جوی طالب و ۳۰ نیروی دولتی در جریان درگیری‌ها در این ولایت کشته شده‌اند. در مورد تلفات غیرنظامیان در این درگیری‌ها آمار مشخصی ارائه نشده است.

مقامات افغانستان طرفدار چه‌اند؟

چه هستم. من طرفدار بزهای شیرِی، گوسفندهای شمنی، صندوق‌های خالی و کوه‌های وطن هستم. یاد جوانی‌ها بخیر. حالا مجبوریم با نمایش امر بالمعروف و نهی عن منکر ساعت‌مان را تیر کنیم. داکتر عبدالله: ما این بار انشاءالله فهمیدیم که رئیس‌جمهور نمی‌شویم. اما عشق ریاست‌جمهوری همچنان بر گردنم آویزان است. من طرفدار یک انتخابات شفاف، سراسری و بدون امرخیل هستم. حتا اگر خودم کاندید نباشم.

اشرف غنی: من طرفدار اشرف غنی هستم. من در چند سال گذشته بسیار واضح ثابت کردم که یک آدم طرفدار صادرات هستم. اوایل دوست داشتم محصولات وطن را صادر کنم، اما دیدم یک کمی سخت است شروع کردم به صادرات صلاحیت از وزارت‌خانه‌ها به ریاست‌جمهوری و شورای امنیت. حالا دانش صیب بگوید که موشه یا نموشه؟

مسلمیان: من مسلمیارم، اگر مرا نمی‌شناسید بروید بین مردم باز خواهید دید که چقدر مردم طرفدار من‌اند. باز وقتی که مردم طرفدار من باشند، چه ضرورت است که من طرفدار مردم باشم؟ همچنین من طرفدار هلیکوپتر اردوی ملی‌ام که مرا هر طرف انتقاد بدهد. از وزارت صحت می‌خواهم که یک مرکز مجهز طوری را در تهبوکی خانامه آماده کند، وگرنه سر پدرشان این کار را می‌کنم.

حوا علم نورستانی: آخ آخ آخ! همی گپ گپ طرفداری می‌شود من بیخی بکرفمک می‌شوم، باور کنید بیخی تک پایم خارشت می‌گیرد. اسیر ملال می‌شوم، چرا از من یگان سوال دیگر پرسان نمی‌کنید؟ ضیالقق امرخیل: کل مردم می‌فهمند که من طرفدار

^[1] پولیس منفک کردیم

^[2] پولیس منفک کردیم

ان‌بی‌سی نیوز - سافورا اسمیت، مشتاق یوسفزوی و احمد منگلی مترجم: جلیل پژواک

میان ناظران افغانستان گشتن این‌که دو نفری که وظیفه صلح با طالبان را برعهده دارند، اگر بتوانند اول با یکدیگر کنار آیند، تیم تقریباً کاملی را می‌سازند، رفته رفته کلیشهای شده است.

اگر نگاه جزئی‌بین اشرف غنی، رئیس‌جمهور افغانستان و آنچه مهارت اجتماعی عبدالله عبدالله، رئیس شورای عالی مصالحه ملی این کشور خوانده می‌شود، یکی شوند، می‌توانند جبهه‌ی قدرت‌مندی در برابر طالبان شکل دهند.

در عمل اما این ترکیب می‌تواند ازدواج اجباری بین دو رقیب سابق باشد که سال‌ها بر سر تقسیم قدرت با هم درگیر بوده‌اند. دو مردی که به گفته کسانی که آن‌ها را می‌شناسند، از نظر سوابق، خلق‌و‌خو، تجربه و دیدگاه متفاوت هستند.

با این‌حال، سرنوشت این کشور جنگ‌زده تا حد زیادی به رابطه این دو بستگی دارد.

۱۲ سپتامبر طالبان و هیأت افغانستان مذاکرات پیچیده صلح را آغاز کردند. اختلاف بین رئیس‌جمهور و مسئول تلاش‌های صلح می‌تواند توانایی کامل را برای مجبورکردن طالبان به گذاشتن سلاح‌شان بر زمین و متقاعدکردن جنگ‌جویان این گروه به تعامل با دموکراسی شکننده افغانستان به خطر بیندازد. مذاکرات با آن‌که بیش از یک ماه از مراسم افتتاحیه آن در دوحه‌ی قطر می‌گذرد، به کندی پیش می‌رود، خشونت در افغانستان فروکش نکرده است، اما هردوطرف همچنان دور میز مذاکره هستند.

فرصت صلح برای افغانستان در خطر است. با گذشت هر روز، مردان، زنان و کودکان بیشتری در افغانستان طعمه‌ی آتش جنگی می‌شوند که حدود چهار دهه پیش در سال ۱۹۷۹ با حمله‌ی اتحاد جماهیر شوروی به افغانستان، پیش از آن‌که طالبان حتا شکل بگیرد، آغاز شد.

بین سال ۲۰۰۹، زمانی که سازمان ملل متحد شروع به ثبت تأثیرات جنگ بر غیرنظامیان کرد، و سال گذشته، هر روز حدود ۲۸ غیرنظامی کشته و زخمی شده‌اند؛ رقمی که مجموعاً به بیش از ۱۰۰ هزار کشته و زخمی غیرنظامی می‌رسد. دهه‌ها جنگ این کشور را به لانه‌ی القاعده تبدیل کرد، سازمانی که رهبر آن اسامه بن لادن، حملات یازدهم سپتامبر بر ایالات متحده را از همین خاک افغانستان برنامه‌ریزی کرد. جنگ باعث ناامیدی، فقر و وابستگی به کمک‌های بیرونی شده است؛ دونرها ۷۵ درصد بودجه و مخارج عمومی افغانستان را می‌پردازند.

در همین‌حال، فساد در افغانستان به گفته‌ی جان سوپکو، رئیس سیگار، تلاش‌های ایالات متحده برای بازسازی این کشور را در حال کندی، جنگ باعث ناامیدی، فقر و وابستگی به کمک‌های بیرونی شده است؛ دونرها ۷۵ درصد بودجه و مخارج عمومی افغانستان را می‌پردازند. دست می‌گیرد و یک نظام قضایی سایه در مناطق تحت کنترل خود می‌گرداند. طالب‌ها خطری برای صاحبان قدرت افغانستان، به ویژه غنی، هستند. و لغاتزی آن‌ها بدون شک رئیس‌جمهور و هواداران وی را نگران می‌کند. در میان مقاومت شمالی و جنگ‌سالار قومی او، ساختار کلی کشور سر در می‌آورد و این ویژگی او را در وضعیتی غیرمعمول نیوز گفت که هرچند طالبان با عفو عمومی موافقت کرده‌اند اما این عفو شامل رئیس‌جمهور، «که در معرض مرگ است»، نمی‌شود. معلوم نیست که آیا این نظر وی دیدگاه سایر رهبران طالبان را بازتاب می‌دهد یا خیر.

با این‌وجود انتقال قدرت در افغانستان طی ۴۰ سال گذشته اغلب با خشونت همراه بوده است. هرچند عادلانه و فراگیر هستند… از نظر خود خونریزی بیشتر، پاسخ نیست.»

غنی ۷۱ ساله، مردی کم‌تجبه با چمنان براق و زبان پرنده است که اغلب با لباس سنتی ظاهر می‌شود. او که تجربه‌ی سال‌های متشاهده کنشورش از بیرون را دارد، به‌عنوان شخصیتی بلندپرواز و دارای چشم‌انداز برای مدرن‌ساختن افغانستان، شهرت دارد. در مقابل، عبدالله که از مادری تاجیک و پدری پشتون – دو گروه قومی غالب و گاه درگیر جنگ در افغانستان – زاده شده است، بیشتر سال‌های جنگ را در افغانستان زندگی کرده است. او ابروهایی پرپشت تیره

آیا رقبای دیرینه می‌توانند در برابر دشمن مشترک متحد شوند؟

روبرو باشید.»

و همچنین به آشتی‌جویبودن و داشتن چشم‌اندازی برای افغانستان شهرت دارد که خودش نمی‌تواند آن‌را واضح بیان کند.

این دو بارها با هم درگیر شده‌اند. پس از دو انتخابات جنجالی ریاست‌جمهوری و تجربه تلخ سال‌های تشریک قدرت، برخی نگران این هستند که مبادا درگیری میان اطرافیان غنی و عبدالله مذاکرات را ضربه بزند.

اشلی جکسون، پژوهش‌گر انستیتوت توسعه خارجی میگوید: «خطر واقعۀ تفرقه‌ی آن‌هاست، که می‌تواند هرگونه فرصت برای پایان‌دادن به این جنگ را خراب کند.»

سخت‌گویان غنی و عبدالله به پرسش‌های ان‌بی‌سی نیوز پاسخ ندادند.

تهدیدوی وجودی

بیش از نیمی از خاک افغانستان تحت کنترل یا منازعه‌ی طالبان است و طبق برآوردها این گروه اکثرآ پشتون، حدود ۶۰ هزار جنگ‌جوی تمام‌وقت تحت فرمان دارد.

این گروه شبکه‌ی وسیعی از مقامات و کنترل سایر راه‌توسعه‌ده است و درحالی‌که مشروعیت حکومت افغانستان را رد و خود را به‌عنوان بدیل درحال انتظار معرفی می‌کند، کنترل شفاخانه‌ها و فصیح‌ترین دانشجو معمولاً در دست او است.

بولیت می‌گوید که پایان‌نامه غنی، که لجام‌گسیختگی افغانستان را از منظر اقتصاد افغانستان، به ویژه غنی، هستند. «عالی» بوده. به گفته بولیت، کار تحقیقی او در مورد هر ولسوالی افغانستان به این معناست که او از ساختار کلی کشور سر در می‌آورد و این ویژگی او را در وضعیتی غیرمعمول نیوز گفت که هرچند طالبان با عفو عمومی موافقت کرده‌اند اما این عفو شامل رئیس‌جمهور، «که در معرض مرگ است»، نمی‌شود. معلوم نیست که آیا این نظر وی دیدگاه سایر رهبران طالبان را بازتاب می‌دهد یا خیر.

افغانستان، غنی پس از ۲۴ سال دوری به کشور بازگشت. او بعداً وارد سیاست شد و به خاطر حضور مرکزی‌اش در جمع افغان‌هایی که در خارج از کشور و اغلب در غرب تحصیل از کار کرده بودند، شهرتی برای خود دست‌وپا کرد.

خلیل رومان، که زمانی مشاور داکتر نجیب‌الله، رئیس‌جمهور کمونیست تبعید، کودتا یا ترور وسط می‌آمد… در سیاست افغانستان به پایان رسیدن قدرت به معنی به پایان رسیدن بخت است.» او می‌گوید: «گر شما سیاستمدار افغان باشید و سروکارتان با مسائل سطح بالا باشد، دلیل موجهی دارید که به تغییر چشم‌گیر دی‌ان‌ای سیاسی افغانستان اعتماد نکنید. به‌خصوص وقتی شما با کسانی مثل طالبان که نشان داده‌اند از بی‌رحمی نمی‌ترسند،

مسعود، که همچنان در افغانستان مورد تحسین است، در ۹ سپتامبر ۲۰۰۱ توسط بمب‌گذاران انتحاری القاعده که خود را روزنامه‌نگار معرفی کرده بودند، ترور شد. عبدالله عکسی از خود در کنار مسعود را در بالای صفحه فیس‌بوک خود گذاشته است. عبدالله در بین تاجیک‌ها در شمال افغانستان طرفداران زیادی دارد و عضو حزب جمعیت حکومت وحدت ملی به حدی خراب شده بود که در سال ۲۰۱۷، هنگامی که مراسم تشییع جنازه‌ای که در آن عبدالله و اعضای حزب جمعیت اسلامی حضور داشتند هدف حمله قرار گرفت، برخی گمان کردند که حکومت اجازه داده است چنین حمله‌ای انجام شود.

او متأهل است و سه دختر و یک پسر دارد. گفته می‌شود که خانواده عبدالله در دهلی‌نو زندگی می‌کنند اما ان‌بی‌سی نیوز به طور مستقل نمی‌تواند این موضوع را تأیید کند. ناظران افغانستان و همکاران سابق وی در شیخ‌های خوش‌دوخت، راحت‌تر از سیاست‌های وی صحبت می‌کنند.

جکسون می‌گوید: «غیر از این‌که او غنی نیست و نماینده برخی از نخبگان سیاسی است که توسط غنی کنار گذاشته شده‌اند، دیگر معلوم نیست که او پای چه چیزی ایستاده.» جکسون می‌گوید که برخلاف «استان‌های ترس‌ناک» از چیغ‌کشیدن غنی بر سر مردم، عبدالله ماجراهای این‌چنینی ندارد.

این‌که دو رقیب ظاهراً پتانسیل تکمیل‌کردن یکدیگر را دارند، اما این کار را نمی‌کنند، حتمن مایه‌ی سرخورده‌گی مشتاقان صلح است.

انتخابات‌های جنجالی سال ۲۰۱۴ و ۲۰۱۹ و یک دوره مشترک در حکومت وحدت ملی که در باتلاق اختلافات درونی گیر کرده بود، آشتی این دو را دشوار کرده است. در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۱۹ افغانستان معاون یک نامزد نه‌چندان مهم شد. ریشه خارجی همسر غنی، که در لبنان در یک خانواده‌ی مسیحی به دنیا آمده، نیز برعکس وی استفاده شده است.

رولا غنی به‌عنوان بانوی اول، چهره‌ی مرمری‌تری به خود گرفته است که در مقایسه با سلفش، همسر حامد کرزی که به ندرت در مآعام ظاهر می‌شد، امری قابل‌توجه است. این تصمیم، او را هم مورد تحسین و هم در معرض انتقاد قرار داده است.

رولا و غنی دو فرزند دارند. دخترشان مریم، آن‌جا با رولا، همسر آیندۀی خود آشنا شد و بعداً به ایالات متحده رفت و در ۶۰ سالگی از آن‌که در سال ۱۹۹۱ به بانک جهانی بپیوندد، مردم‌شناسی تدریس کرد.

ریچارد بولیت، استاد برجسته تاریخ در دانشگاه کمبلیا، که عضو کمیته بررسی پایان‌نامه دکتری‌ای غنی بوده، می‌گوید: «او معمولاً در مطالعه‌ترین و فصیح‌ترین دانشجو تند مشهور است. عبدالله ۶۰ساله، از اساس با غنی فرق دارد. او که در سال ۱۹۶۰ متولد شده، در بیشتر ۴۰ سال جنگی که افغانستان را ویران کرد، در افغانستان ماند.

او در دهه ۱۹۸۰ مشاور احمدشاه مسعود، قهرمان مقاومت شمالی و جنگ‌سالار قومی

تاجیک، بود که جنگ‌جویانش نخست

افغانستان که تمایل به منطقه‌گرایی دارند،

قرار می‌دهد.

در سال ۲۰۰۱، در پی حمله آمریکا به

افغانستان، غنی پس از ۲۴ سال دوری به کشور بازگشت. او بعداً وارد سیاست شد و به خاطر حضور مرکزی‌اش در جمع افغان‌هایی که در خارج از کشور و اغلب در غرب تحصیل از کار کرده بودند، شهرتی برای خود دست‌وپا کرد.

خلیل رومان، که زمانی مشاور داکتر نجیب‌الله، رئیس‌جمهور کمونیست تبعید، کودتا یا ترور وسط می‌آمد… در سیاست افغانستان به پایان رسیدن قدرت به معنی به پایان رسیدن بخت است.» او می‌گوید: «گر شما سیاستمدار افغان باشید و سروکارتان با مسائل سطح بالا باشد، دلیل موجهی دارید که به تغییر چشم‌گیر دی‌ان‌ای سیاسی افغانستان اعتماد نکنید. به‌خصوص وقتی شما با کسانی مثل طالبان که نشان داده‌اند از بی‌رحمی نمی‌ترسند،

بحران می‌گوید که هردو طرف نهادهای دولتی و امنیتی را با هم‌بیمانان عمدتاً قومی خود پر کرده بودند، طوری که غنی طرفدار پشتون‌ها بود و عبدالله تاجیک‌ها را ترجیح می‌داد.

اسمیت که اکنون کارشناس ارشد روندهای صلح افغانستان در انستیتوت صلح ایالات متحده است، می‌گوید که اعتماد در حکومت وحدت ملی به حدی خراب شده بود که در سال ۲۰۱۷، هنگامی که مراسم تشییع جنازه‌ای که در آن عبدالله و اعضای حزب جمعیت اسلامی حضور داشتند هدف حمله قرار گرفت، برخی گمان کردند که حکومت اجازه داده است چنین حمله‌ای انجام شود.

پس از آن عبدالله نتایج انتخابات ریاست‌جمهوری را که در ماه سپتامبر سال گذشته برگزار شد و در آن غنی پیروز انتخابات اعلام شده بود، به چالش کشید. در ماه مارچ، عمق این بحران به حدی افزایش یافته بود که برای همه قابل دید بود، هر دو رقیب در یک روز و در یک زمان مراسم تحلیف ریاست‌جمهوری موازی یکدیگر را برگزار کردند.

دو ماه بعد از آن، هردو رقیب مجبور به پذیرفتن شکست شدند و توافق‌نامه دوم تقسیم قدرت را بین خود امضا کردند و توافق کردند که غنی باید رئیس‌جمهور باقی بماند و عبدالله مسئولیت روند صلح با طالبان را برعهده بگیرد و همچنین اختیار تعیین نیمی از اعضای کابینه غنی را داشته باشد.

دشمن مشترک

با این‌حال زمینه‌های مورد توافق وجود دارد. به گفته انورالحق احدی، متحد سیاسی عبدالله و وزیر سابق تجارت و صنایع دوره حامد کرزی، وقتی پای صلح با طالبان در میان باشد، عبدالله و غنی هردو معتقدند که افغانستان باید جمهوری باقی بماند و حقوق زنان نیز حفظ شود.

دیدگاه آن‌ها در مورد حکومت آینده افغانستان احتمالاً با طالبان تفاوت فاحشی دارد. گروه طالبان که در اوایل دهه ۱۹۹۰ توسط جنگ‌جویان اسلام‌گرای افغان که بین سال‌های ۱۹۷۹ تا ۱۹۸۹ با شوروی جنگیده بودند، شکل گرفت، در سال ۱۹۹۶ قدرت را در افغانستان به دست گرفت و براین کشور در چارچوب یک امارت تحت رهبری یک امیر، نه رئیس‌جمهور، حکومت کرد.

افغانستان تحت حاکمیت طالبان پارلمان نداشت. انتخابات برگزار نمی‌شد و قوانین براساس شریعت مذهبی و اکثر زنان از رفتن به

مکتب، داشتن شغل یا خارج‌شدن از خانه

بدون مجرم مرد منع شدند.

در سال ۲۰۰۱ رژیم طالبان پس از امتناع از تحویل دادن بن لادن، در نتیجه حمله نیروهایی به رهبری ایالات متحده از قدرت کنار زده شد. طالبان از زمان سرنگونی‌شان تاکنون تأکید دارند که قوانین شرعی برای آن‌ها غیرقابل مذاکره است. بر سر آن سازشی در کار نخواهد بود. آن‌ها همچنین شرکت در انتخابات را رد کرده‌اند. آن‌ها نشان داده‌اند که در مقایسه با گذشته،

را‌ترجیح می‌داد.

«ناامنی فرصت پیشرفت را از زنان گرفته است»

گفت‌وگویی شبکه جامعه مدنی و حقوق بشر با اسما صاحبزاده، استاد دانشگاه در بغلان

حق زنان بغلان همیشه زیر پا شده

است. برای مثال آنان این‌طورکه باید در ادارات سهم ندارند و سطح بی‌سوادی نیزدرمیان زنان بغلان بسیاربالا است.

مشکلی که در این رابطه وجود دارد این است که وقتی از زنان ولسوالی‌ها و روستاها برای شرکت در برنامه‌های آگاهی‌دهی دعوت می‌شود، گاهی به دنبال جنبه‌ی مالی یا حتاوعده‌ی غذای برنامه‌اند و به‌نظرمن یکی از دلایل آن بی‌باوری به این برنامه‌ها است؛ زیرا هر برنامه‌ای که به راه می‌افتد موقتی و نمادین است.

حق زنان بغلان همیشه زیر پا شده است. برای مثال آنان این‌طورکه باید در ادارات سهم ندارند و سطح بی‌سوادی نیزدرمیان زنان بغلان بسیاربالا است. مشکلی که در این رابطه وجود دارد این است که وقتی از زنان ولسوالی‌ها و روستاها برای شرکت در برنامه‌های آگاهی‌دهی دعوت می‌شود، گاهی به دنبال جنبه‌ی مالی یا حتا وعده‌ی غذای برنامه‌اند و به‌نظر نمادین است.

این‌چنینی ندارد. این‌که دو رقیب ظاهراً پتانسیل تکمیل‌کردن یکدیگر را دارند، اما این کار را نمی‌کنند، حتمن مایه‌ی سرخورده‌گی مشتاقان صلح است.

انتخابات‌های جنجالی سال ۲۰۱۴ و ۲۰۱۹ و یک دوره مشترک در حکومت وحدت ملی که در باتلاق اختلافات درونی گیر کرده بود، آشتی این دو را دشوار کرده است.

در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۱۹ افغانستان معاون یک نامزد نه‌چندان مهم شد. ریشه خارجی همسر غنی، که در لبنان در یک خانواده‌ی مسیحی به دنیا آمده، نیز برعکس وی استفاده شده است.

این‌چنینی ندارد. این‌که دو رقیب ظاهراً پتانسیل تکمیل‌کردن یکدیگر را دارند، اما این کار را نمی‌کنند، حتمن مایه‌ی سرخورده‌گی مشتاقان صلح است.

انتخابات‌های جنجالی سال ۲۰۱۴ و ۲۰۱۹ و یک دوره مشترک در حکومت وحدت ملی که در باتلاق اختلافات درونی گیر کرده بود، آشتی این دو را دشوار کرده است.

در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۱۹ افغانستان معاون یک نامزد نه‌چندان مهم شد. ریشه خارجی از این است که در لبنان در یک خانواده‌ی مسیحی به دنیا آمده، نیز برعکس وی استفاده شده است.

این‌چنینی ندارد. این‌که دو رقیب ظاهراً پتانسیل تکمیل‌کردن یکدیگر را دارند، اما این کار را نمی‌کنند، حتمن مایه‌ی سرخورده‌گی مشتاقان صلح است.

انتخابات‌های جنجالی سال ۲۰۱۴ و ۲۰۱۹ و یک دوره مشترک در حکومت وحدت ملی که در باتلاق اختلافات درونی گیر کرده بود، آشتی این دو را دشوار کرده است.

۶۶

حق زنان بغلان همیشه زیر پا شده است. برای مثال آنان این‌طورکه باید در ادارات سهم ندارند و سطح بی‌سوادی نیزدرمیان زنان بغلان بسیاربالا است. مشکلی که در این رابطه وجود دارد این است که وقتی از زنان ولسوالی‌ها و روستاها برای شرکت در برنامه‌های آگاهی‌دهی دعوت می‌شود، گاهی به دنبال جنبه‌ی مالی یا حتاوعده‌ی غذای برنامه‌اند و به‌نظرمن یکی از دلایل آن بی‌باوری به این برنامه‌ها است؛ زیرا هر برنامه‌ای که به راه می‌افتد موقتی و نمادین است.

حق زنان بغلان همیشه زیر پا شده است. برای مثال آنان این‌طورکه باید در ادارات سهم ندارند و سطح بی‌سوادی نیزدرمیان زنان بغلان بسیاربالا است. مشکلی که در این رابطه وجود دارد این است که وقتی از زنان ولسوالی‌ها و روستاها برای شرکت در برنامه‌های آگاهی‌دهی دعوت می‌شود، گاهی به دنبال جنبه‌ی مالی یا حتاوعده‌ی غذای برنامه‌اند و به‌نظرمن یکی از دلایل آن بی‌باوری به این برنامه‌ها است؛ زیرا هر برنامه‌ای که به راه می‌افتد موقتی و نمادین است.

من یکی از دلایل آن بی‌باوری به این برنامه‌ها است؛ زیرا هر برنامه‌ای که به راه می‌افتد موقتی و نمادین است.

شبکه: با در نظرداشت آنچه به‌عنوان پیامدهای ناامنی به آن اشاره کردید، تا چه اندازه امیدوارید که نتایج گفت‌وگوهای صلح به بهبود وضعیت منجر شود؟

صاحبزاده: وقتی حرف از صلح به میان می‌آید، هر شهروندی یک زندگی آرام و دور از مشکلات را تجسم می‌کند، البته صلح تنها به معنای توقف جنگ نیست و قطع خشونت یکی از ابتدایی‌ترین گام‌ها برای دست‌یابی به صلح است، صلح باید به معنای واقعی آن در جامعه برقرار شود که آرامش روحی مردم یکی از مصداق‌های آن است. به هر حال ما به نتایج این گفت‌وگوها امیدوار هستیم؛ چون خط مشی دولت در این‌باره مشخص است و حکومت به برقرار کردن صلح متعهد است، با این‌وجود انتظار ما از مسئولان این است که اجازه ندهند دست‌آورده‌ای در دست قربانی‌ها شود؛ چون این چیزی نیست که به آسانی به دست آمده باشد. از سویی حمایت جامعه‌ی جهانی از مسأله‌ی صلح افغانستان، باعث امیدواری مردم شده است.

شبکه: به‌نظر شما دیدگاه طالبان در مورد زنان تغییر کرده است؟

صاحبزاده: با این‌که افغانستان یک کشور اسلامی است و قوانین آن در مطابقت با دین است، اما طالبان به نوعی به این باورند که افغانستان و مردم آن به سوی غربی‌شدن در حرکت است و یکی از مواردی که همواره به آن تأکید دارند، مسأله‌ی حجاب است. از سویی آنان قبلاً گفته بودند که زنان به شرط فراهم‌شدن فضای مصون حق کار و تحصیل دارند که به‌نظر من این به صورت غیرمستقیم به معنای محدودساختن زنان است؛ چه‌کسی محیط را نامصون می‌سازد؟ عامل نامصونی خود طالبان استند. امیدواریم تیم مذاکره‌کننده‌ی دولت بتواند با استدلال‌های منطقی با تیم طالبان بحث کند و آنان را قناعت بدهد.

شبکه: خواست شما از گفت‌وگوهای صلح چیست؟

صاحبزاده: نخست این‌که نه تنها در بغلان، بلکه در تمام افغانستان زنان باید در بخش کار در ادارات سهمی برابر با مردان داشته باشند، موضوع دیگر این‌که امتیازات خانواده‌های قربانان که از سوی دولت به آنان پرداخته می‌شود، پس از توافق صلح نیز باید حفظ شود.

بانو صاحبزاده می‌گوید، صلحی پذیرفتنی است که در موجودیت آن دروازه‌ی مکاتب و دانشگاه‌ها بر روی دختران و زنان باز باشد و کار کردن بانوان محدود نشود.

سهم چین در گفت‌وگوهای صلح افغانستان

چین در خاک افغانستان مستقر نخواهد شد. با وجود این، گزارش‌هایی از وزارت دفاع افغانستان شنیده می‌شد که در سال ۲۰۱۸ هیأتی از متخصصین چینی برای گفت‌وگو درباره مکان‌هایی برای ایجاد پایگاه نظامی در افغانستان که جزئیات بیشتری از آن فاش نشد، از کابل دیدن کرده‌اند. پس از خروج نظامیان امریکا از افغانستان، مقاصد بیجینگ آشکارتر می‌شود و کابل نیز تشویق خواهد شد تا در عین حالی که چین توانسته ضمانت‌های ضد شورشی طالبان به‌رغم تداوم جنگ داخلی یا توقف آن را دریافت کند، همکاری‌های نظامی چین را بپذیرد.

خروج نیروهای امریکا از افغانستان یک امر خلاف انتظار نیست، بلکه بخشی از استراتژی کلانی که توسط پالیسی‌سازان امریکا برای کاهش حضورشان در درگیری‌ها

به‌عنوان یک بازیگر اقتصادی منظوقی خواهد بود.

فشار نظامی چین در منطقه

در زمانی که فرستاده ویژه امریکا، زلمی خلیل‌زاد مصروف دیپلماسی برای فراهم کردن گفت‌وگوهای صلح در سال ۲۰۱۸ بود، چین و پاکستان از طالبان دعوت می‌کردند تا پیرامون امنیت منطقه و ثبات در افغانستان صحبت کنند. چین هم مانند امریکا نگران تهدیدهای امنیت ملی کشور خود توسط گروه‌های تروریستی افغان است. در مقابل، حمایت چین از شمولیت طالبان در نظام افغانستان، این مفهوم را می‌رساند که طالبان از عبور اویغورهای جدایی‌طلب در سینگیانگ و استقرار آن‌ها در افغانستان، جلوگیری کنند.

این ضمانت نقش حیاتی برای حزب کمونیست چین دارد و از خطوط اولیه آجندای مبارزه با جدایی‌طلبان و آشوبگران سینگیانگ، می‌باشد. این اولویت، دولت چین را در موقعیتی قرار داده است که از هر عملی برای سرکوب اقلیت مسلمان اویغور دریغ نکند؛ تا جایی که آن‌ها را در کمپ‌های مراقبتی که از نگاه بین‌المللی وسیله نسل‌کشی فرهنگی به‌شمار می‌رود، نگهداری می‌کنند. همین هدف باعث شد که چین ساخت شبکه شاهراه‌ها کلیدی برای طالبان را پیشنهاد کند تا گروه‌های جنگ‌طلب را برای کاهش خشونت‌ها و ایجاد صلح در کشور ترغیب کند.

اگرچه کشور چین همواره علاقه خود به ساخت پایگاه‌های نظامی خارج از مرزهای خود را انکار کرده، اما اخیراً گزارش شده است که دومین پایگاه نظامی خارجی خود را در تاجیکستان نزدیک به کوریدور واخان، باریکه‌ای که افغانستان را به چین وصل می‌کند، بنا کرده است. هدف از ایجاد این پایگاه در راستای مبارزه با شبه‌نظامیان اویغور و دیگر گروه‌های شورشی که از مرزهای غربی چین عبور می‌کنند، اعلام شده است. به همین ترتیب در سال ۲۰۱۸ سفارت افغانستان در بیجینگ، تأیید کرد که کشور چین برای ساخت پل ارتباطی در کوهستان‌های شمال، افغانستان را کمک خواهد کرد، اما تأکید کرد که نیروی نظامی

دیپلمات - سهراب آزاد
ترجمه: علی‌احمد حبیبی

افغانستان اهمیت استراتژیک فراوانی برای چین دارد و با رفتن امریکا نفوذ این کشور در افغانستان بیشتر خواهد شد. مذاکرات میان هیأت دولت افغانستان شامل نمایندگانی از حکومت و نمایندگان جامعه افغانستان و گروه طالبان در قطر جریان دارد. حضور نمایندگان کشورهای مختلف و کمک برای پیش‌برد این مذاکرات خود نشانی از پیچیدگی نزاع داخلی افغان‌ها است. امضای توافق‌نامه میان امریکا و طالبان در اوایل سال جاری میلادی، مسیر را برای گفت‌وگوهای بین‌الافغانی هموار کرد و در نهایت، نوید خروج نیروهای امریکایی از این کشور را برای همسایگان افغانستان در پی داشت. با وجود رقابت‌های شدید جنوپولیتیک میان ایالات متحده و چین در منطقه، ثبات در افغانستان از خواسته‌های هر دو کشور به‌حساب می‌آید. آغاز گفت‌وگوهای بین‌الافغانی شش ماه به‌دلیل جنجال‌ها بر سر آزادی زندانیان طالبان، توسط دولت افغانستان به تأخیر افتاد و در عین حال در این مدت، طالبان شدت حملات خود بر مواضع دولت و مردم غیرنظامی را شدت بخشیده بود.

با این اوصاف دولت ترمپ بر سر برنامه خروج نیروهای امریکایی تا اواسط سال ۲۰۲۱ باقی مانده است. خروج نیروهای امریکایی پیش رو نیز متوقف نخواهد شد. رقیب ترمپ، آقای بایدن نیز بر این باور است که حضور نیروهای امریکایی تا میزان قابل توجهی به زیر ۲۰۰۰ نفر کاهش یابد و به نوعی به گران‌ترین و طولانی‌ترین جنگ این کشور پایان دهد.

یکی از نتایج غیر قابل بازگشتی که این خروج برای امریکا در پی خواهد داشت، حضور نظامی و اقتصادی دیگر قدرت‌های جهان در نبود امریکا در افغانستان خواهد بود. علاقه حضور چین در آسیای مرکزی با چالش‌هایی مواجه بوده است و راه حل آن را در استفاده از افغانستان به‌عنوان کوریدوری برای «مارش غرب» خود، می‌جوید. تنها تردیدی که وجود دارد تأثیر این آرزوی چین بر دولت افغانستان و توسعه این کشور

دهد، نقش غربی‌ها در افغانستان کم‌رنگ خواهد شد.

افزایش حضور اقتصادی چین در افغانستان

سرمایه‌گذاری‌های ابتدایی چین در افغانستان به‌دلیل بی‌ثباتی شدید و حضور امریکا کم‌رنگ بود، اما عناصر کلیدی حضور چین در آینده نزدیک ممکن است تغییر چشم‌گیری داشته باشد. پروژه نوین جاده کمربندی راه ابریشم شی جین‌پینگ، رییس‌جمهور چین نشان‌دهنده هدفی بنیادی برای تأثیر گسترده حضور اقتصادی این کشور در کنار افزایش همکاری‌های تجاری، امنیتی و انرژی آن می‌باشد. پروژه پرچمدار جاده کمربندی و کوریدور اقتصادی چین-پاکستان و توسعه آن در افغانستان می‌تواند برای کشاندن کشورهای آسیای مرکزی زیر چتر چین موثر واقع شود.

ارزش منابع طبیعی افغانستان حدود یک‌هزار میلیارد دلار تخمین زده شده است و شرکت‌های چینی از این موضوع کاملاً آگاهند. برای مثال در سال ۲۰۰۸ کنسرسیوم شرکت‌های متالورژی چینی و شرکت مس جاینگشی توانستند امتیاز استخراج از دومین معدن بزرگ جهان به ارزش ۵۰ میلیارد دلار را با پرداخت ۳،۴ میلیارد دلار برای مدت ۳۰ سال را برنده شوند. در سال ۲۰۱۱ نیز شرکت ملی پترولیوم چین مزایده ۴۰۰ میلیون دلاری برای حفر سه میدان نفتی را که دارای ظرفیت ۸۷ میلیون بشکه نفت می‌باشد، از آن خود کرد. با این حال آغازنشدن کار و پیشرفت معادن و میدان‌های نفتی جز سرشکستگی برای دولت افغانستان چیزی در پی نداشته است.

چین با پیش‌قدمی در زمانی درست این قراردادها را برنده شد و منتظر بهتر شدن شرایط در افغانستان است تا اجرای پروژه‌های یادشده را آغاز کند. این خود عاملی است تا چین توجه مناسب‌تری برای مذاکره مستقیم با طالبان و وعده پروژه‌های انکشافی به آن‌ها برای پایان دادن به خشونت‌ها داشته باشد. در ضمن چین ممکن است بتواند با ایجاد روابط استراتژیک

رشد نفوذ چین در افغانستان ممکن است حتماً مدل حاکمیت افغان‌ها را به چیزی شبیه حکومت‌داری چینی تغییر دهد. نوعی از نظام سلسله‌مراتبی، توأم با تمایلات خودکامگی؛ سیستمی که باور حکومت‌داری طالبان هم چندان با آن مغایرت ندارد. سال‌های آتی، تلاش‌ها برای بازسازی افغانستان حیاتی خواهد بود و مردمی که این‌جا را وطن خود می‌دانند به این واقعیت پی خواهند برد که آیا تغییری واقعی کلید خواهد خورد؟

با کابل و طالبان و به چنگ آوردن چنین پروژه‌هایی، نیروی محرک توسعه جاده ابریشم خود را تقویت کند.

پس از آغاز و پیش‌برد کوریدور اقتصادی چین-پاکستان، بیجینگ قدرت نفوذ قابل توجهی را بر اسلام‌آباد به‌دست آورده است. اخیراً چین توانسته، پاکستان را متقاعد کند که مبادلات تجاری و ترانزیتی صادرات افغانستان به کشور هند را از پنج درگاه مشترک مرزی میان پاکستان و افغانستان فراهم کند تا از این طریق وابستگی افغانستان به بندر چابهار ایران کمتر شود. تمایل پاکستان برای اجازه ورود صادرات به هند در عین حالی که تنش‌ها در کشمیر شدت دارد، نشان‌دهنده توانایی چین در متقاعد کردن شرکای منطقه‌اش و در عین

حال پیشبرد مقدمات پروژه جاده ابریشم این کشور می‌باشد. مضاف بر این، سفیر افغانستان در چین اظهار داشته است که افغانستان امیدوار است روابطی را که چین با پاکستان دارد، داشته باشد.

همچنین افزایش نفوذ انکشافی چین می‌تواند در قالب قرضه‌هایی برای مؤسسات مختلف افغانستان نقش ایفا کند. استدلال مایکل اوهانلون (Michael O'Hanlon) مدیر و محقق ارشد سیاست خارجی موسسه بروکینگز (Brookings Institution) این است که زمانی امریکا از افغانستان خارج شد، چین سرمایه‌گذاری‌های فرصت‌طلبانه‌ای خواهد داشت که برای هر دو کشور سودمند خواهد بود. او متذکر می‌شود که «با این حال، کابل باید به قواعد مالی واقف باشد؛ چین به دنبال کسب اعتماد و ضمانت بازپرداخت قرضه‌های خود با بهره‌های بالا از دولت وام‌گیرنده می‌باشد.» با آگاهی به همین مسأله و تبعات بدهی‌های فلج‌کننده و وابستگی‌های اقتصادی بعد از آن و فشاری که واشنگتن آورده بود، رییس‌جمهور افغانستان، اشرف غنی پیشنهاد وام‌های چین را در گذشته نپذیرفت. با این وجود، زمانی که امریکا افغانستان را ترک کند، دولت آینده افغانستان بیشتر به حضور شرکت‌های چینی برای بازسازی گسترده‌ی جدیدی در کشور، تمایل نشان خواهد داد. در افغانستان، صلح پیش‌نیاز انکشاف اقتصادی است و تمایل چین برای گسترش سرمایه‌گذاری نشان‌دهنده اهمیت افغانستان به‌عنوان گذرگاهی نظامی و اقتصادی به سمت غرب است.

حاکمیت افغانستان در آینده

گفت‌وگوهای صلح افغانستان معماهای زیادی در خود پنهان دارد. به‌عنوان مثال زمانی که آتش‌بس سراسری برقرار شود، چه نوع سیستم حاکمیتی، شکل خواهد گرفت؟ نگاه دو طرف به حقوق زنان تفاوت فراوانی دارد. نقش حاکمیت اسلام در امور دولت‌داری تا چه حد است؟ و دموکراسی به چه شکلی اجرا شود؟ فاصله و شکاف بین ارزش‌ها در نظرهای دو طرف باعث طولانی‌شدن و سرشکستگی طرفین خواهد شد.

با خروج نیروهای امریکایی در سال آینده میلادی، ارزش‌های دموکراسی که در طی دو دهه گذشته در افغانستان ایجاد شده، رو به سقوط خواهد رفت. فساد گسترده در سطوح بلند دولتی و ضعف دولت در کنترل اوضاع و حاکمیت در ولایت‌ها از دموکراسی، توهمی بیش ناساخته است. صرفاً ابزاری برای برآوردن انتظارات امریکا و جلب کمک‌های بیشتر این کشور بوده است. پس وقتی توهم از بین برود، تلاش برای نمایان‌شدنش آغاز می‌شود و نزاعی بین افغان‌هایی که تلاش می‌کنند دموکراسی برقرار شود و آن‌هایی که صرفاً از دموکراسی برای مقاصد سیاسی و مالی استفاده می‌کردند، در خواهد گرفت. رشد نفوذ چین در افغانستان ممکن است حتماً مدل حاکمیت افغان‌ها را به چیزی شبیه حکومت‌داری چینی تغییر دهد. نوعی از نظام سلسله‌مراتبی، توأم با تمایلات خودکامگی؛ سیستمی که باور حکومت‌داری طالبان هم چندان با آن مغایرت ندارد. سال‌های آتی، تلاش‌ها برای بازسازی افغانستان حیاتی خواهد بود و مردمی که این‌جا را وطن خود می‌دانند به این واقعیت پی خواهند برد که آیا تغییری واقعی کلید خواهد خورد؟ یا این‌که این مرحله نیز شکستی غم‌انگیز و تازه برای تاریخ افغانستان خواهد بود؟